

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/254/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125012350
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2125012350.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Juraja Dziaka, v konaní o žiadosti odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. decembra 2025 v Trnave, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 22.10.2025, sp. zn. 2PP/55/2025-38, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol tak, že („citácia“) „podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona zamietá návrh odsúdeného A. B., nar. XX. XXXXXXX XXXX v C., hlásený trvalý pobyt D. E. C. - F. G., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, zo 4. septembra 2025 na podmienene prepustenie z výkonu úhrnného trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 7T/37/2019 z 1. júla 2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 4To/12/2021 - 497 z 25. marca 2021 podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 6 (šesť) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý na základe uznesenia Okresného súdu Levice sp. zn. 4Nt/105/2024 zo 14. februára 2025 vykonáva v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.“

Napadnuté uznesenie odôvodnil v rozsahu č.l. 38-41 spisu.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí zahlásil sťažnosť odsúdený A. B. (č.l. 36 spisu). Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti (č.l.36 spisu).

Do neverejného zasadnutia sťažnostného súdu odsúdený zahlásenú sťažnosť písomne neodôvodnil. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku ak sa týka sťažnosť len niektorej z viacerých osôb alebo len niektorej z viacerých vecí, o ktorých sa rozhodlo tým istým uznesením, preskúma nadriadený orgán len správnosť výrokov týkajúcich sa tejto osoby alebo tejto veci a konanie predchádzajúce preskúmanej časti uznesenia.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle citovaného ustanovenia § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť napadnutého uznesenia proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť ako i konanie predchádzajúce tomuto výroku a tak zistil, že sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, nie je však dôvodná.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z citovaného ustanovenia § 192 ods.1 Trestného poriadku preskúmal postup okresného súdu pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a dospel k záveru, že okresný súd po obdržaní žiadosti odsúdeného o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody postupoval procesne bez akýchkoľvek pochybení, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia na deň 22. októbra 2025, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k podanej žiadosti o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné

rozhodnutie o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj krajský súd a v celom rozsahu na nej odkazuje bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení.

V napadnutom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku rozviedol všetky zákonné a právne skutočnosti na základe, ktorých mal za to, že žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nebolo možné vyhovieť.

Krajský súd si všetky závery okresného súdu prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne odkazuje bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení.

V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvorí jednotu a v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (obdobne pozri uznesenie NS SR sp. zn. 2Tdo 2/2018 zo dňa 23.01.2018).

Všeobecne k podmiennečnému prepusteniu z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods.1)Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z vyššie ustanoveného ustanovenia § 66 Trestného zákona vyplýva, že všeobecný súd pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení okrem splnenia formálnej podmienky na podmiennečné prepustenie skúma aj dve materiálne podmienky a to či (i) odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie (ii) od odsúdeného sa môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Pre účely preskúmania či sú splnené materiálne podmienky je nevyhnutné, aby si okresný súd zabezpečil dostatok podkladov z ktorých je možné v čo s najväčšou mierou pravdepodobnosti usúdiť, či doterajší výkon trestu spĺňa svoj účel.

K splneniu formálnych a materiálnych podmienok

Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k správne záveru, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, kedy vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu a to dňa 30.11.2024.

Pokiaľ ide o splnenie prvej z dvoch materiálnych podmienok predpokladaných v ustanovení § 66 ods. 1 Trestného zákona tj. preukázanie polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu okresný súd správne konštatoval, že odsúdený túto podmienku nespĺnil.

Pokiaľ ide o prvú materiálnu podmienku táto sa viaže podľa jej gramatického znenia striktnie na správanie odsúdeného vo výkone trestu. Polepšením je v zmysle resocializačnej roviny sa rozumie aj vývojový proces vnútornej premeny osobnosti odsúdeného, ktorá sa navonok prejavu práve v jeho chovaní a správaní v podmienkach výkonu trestu. V súvislosti s rozhodovaním o prípadnom podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody splnenie tejto podmienky preukazuje príslušný ústav na výkon trestu v hodnotení odsúdeného (§ 62 Zákona č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody). S ohľadom na povahu a účel tohto právneho inštitútu je odôvodnený úsudok, že o takomto polepšení okrem iného svedčí ak odsúdený riadne a zodpovedne plní povinnosti, ktoré vo výkone trestu pre

neho vyplývajú z právnych predpisov, ak dodržiava ústavný poriadok stanovený režim, plní pokyny príslušníkov zboru väzenskej a justičnej stráže, dodržiava zásady slušného správania, iniciatívne spolupracuje a splní program zaobchádzania, dodržiava povinnosti, zákazy obsiahnuté v zákone o výkone trestu odňatia slobody a vo vyhláske, v ktorej sa vydáva poriadok k výkonu trestu a podobne. Všeobecný súd je rozhodujúci o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody musí zohľadniť všetky zadovážené dôkazy, ktoré mu poskytnú komplexný obraz o osobe odsúdeného, o jej celkovom správaní, o plnení povinností vo výkone trestu, pretože aj tieto okolnosti môžu do istej miery ovplyvniť predpoklad o tom aké správanie možno od odsúdeného očakávať potom ako opustí brány väzenia (R 73/2009).

Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného s motívmi a spôsobom a vykonania činu, pretože len z tohto predpokladu možno usúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil takých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli k páchaniu trestnej činnosti, alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Vzhľadom na hodnotenie odsúdeného nie je možné jeho správanie v rámci výkonu trestu odňatia slobody posúdiť ako nasvedčujúce polepšeniu. Sťažnostný súd sa plne stotožňuje s odôvodnením prvej materiálnej podmienky na strane 5 napadnutého uznesenia a v celom rozsahu na toto odôvodnenie odkazuje. Súhrnne správanie odsúdeného nebolo vždy na požadovanej úrovni nakoľko okrem siedmych disciplinárnych odmiem má zaevidované aj štyri prípady disciplinárneho previnenia, a ako vyplýva z hodnotenia riaditeľa ústavu, odsúdený plní ciele stanovené v rozšírenom programe zaobchádzania iba čiastočne a to i napriek tomu, že v trestnej činnosti zastáva kritický postoj, akceptuje svoje správanie, deklaruje záujem o abstinenciu k užívaniu návykových látok a vykonáva činnosti na všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného pomocnými prácami v kuchyni.

Krajský súd pripomína, že ak sa odsúdený vo výkone trestu dobre správa automaticky to neznamená, že sa polepšil a tým splnil prvú materiálnu podmienku. Plnenie si základných povinností vo výkone trestu je nevyhnutnou podmienkou ako samotnej adaptácie tak aj celého priebehu výkonu trestu odňatia slobody čo ale nemožno považovať za prejav jeho nápravy.

Pokiaľ ide o splnenie druhej podmienky je potrebné uviesť, že okresný súd podrobným spôsobom rozviedol prečo nie je splnená aj táto druhá materiálna podmienka, nakoľko sa krajský súd s odôvodnením súdu prvého stupňa stotožňuje bez potreby duplicitného opakovania poukazuje na uznesenie okresného súdu na strane 6 napadnutého uznesenia.

Aj krajský súd mal za preukázané, že odsúdený svojím správaním počas výkonu trestu odňatia slobody nepreukázal dostatočné polepšenie, keďže ciele programu zaobchádzania plní čiastočne a vzhľadom na osobu odsúdeného v predmetnej veci niet spoľahlivého podkladu pre záver, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život a to vzhľadom na jeho predchádzajúci spôsob života, keď z odpisu registra trestov vyplynulo, že má 5 záznamov, v minulosti mu už bola daná šanca v podobe podmiennečného odsúdenia, aby preukázal snahu po polepšení, ktorú nevyužil a dopustil sa závažnejšieho trestného činu a to násilného zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona. Pokiaľ ide o resocializačnú prognózu táto je podľa hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti CRA menej priaznivá. Riziko recidívy trestnej činnosti je u odsúdeného stredné. Vzhľadom k uvedenému krajský súd dospel k záveru zhodne ako súd prvého stupňa, že odsúdený materiálne podmienky podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody spočívajúce v polepšení sa a naplnení očakávaní, že v budúcnosti povedie riadny život nespĺňa a preto nie je možné z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý momentálne vykonáva podmiennečne prepustiť. Nato, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený bude potrebné, aby vo svojom pozitívnom správaní vo výkone trestu odňatia slobody pokračoval a aby prišlo i k zmene záverov, že ciele programu zaobchádzania plní.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú v zmysle citovaného ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.